

μ' ἐκείναις τῆς Μυλλαῖδ' ἐξέσας καὶ ὄλαις σακτῆς Λαίδεσ,
τῆς κρύαις, τῆς ἀνάλαις, πούχουν πλατειεῖς ρουθούνας,
καὶ κοκκινίζου ἴσθ' ἐπιγμῆ ὡσάν τῆς παπαρούνας,
μόλις ἀκούσων σὺ θρακο κανένας νὰ προφέρῃ,
καὶ δὲν φορεῖν ποτὲ βρακί χειμῶνα καλοκαίρι,
πηγαίνετε ἴσθ' ἀπὸ τὸν Τζών-Μποῦλ ἐκείνον,
μὲ τοὺς στρατοὺς, τοὺς στόλους σας, μὲ ἅλον τὸ Λονδῖνον,
μ' ἐκείναις τῆς ποῦτ' ἴγκαις σας κ' ἐκείνα τὰ μπι-
[φτέκι]α...

πηγαίνετε ἴσθ' ἀπὸ τὸν Τζών, κ' ἐδῶ βροντοῦν τουφέκια.

Δὲν σοῦ βαστᾷ; ... μεταβολή!
κάμε φτερά καὶ πέτα...
ἐδῶ τὸ βόλ' ἀντιλαλεῖ
κ' ἀστράφτει μπαγιονέτα.

P. — Ἐγκῶ αὐτὰ ντὲν ἐννοεῖ καὶ ντὲν καταλαβαίνει.

Φ. — Αὐτὸ εἰς ὅσους ἡμιλῶ συχνότατα συμβαίνει,
ἀλλ' ὅμως τὰ μπαγάγια σου σοῦ λέω νὰ μαζέψης
κ' ἀμέσως γιὰ τὴ Λόντρα σου κρυφὰ τὰ τὸ πουλέψης,
γιατὶ ἄλλοιῶς πολὺ κακὰ μ' ἐμὲ θὰ τὰ περάσης
καὶ σὺ κ' ὁ Μπρίγκεν, κ' ὁ Μουνίρ κ' αὐτὸς ὁ Κουρτο-
[πάσης].

Δὲν θέλω νὰ πειράζετε ποσῶς τὸν Δεληγιάννη,
κ' ἂν ἔχη ἀπὸ σας κανεὶς παράπονα νὰ κάνῃ.

ἄς ἀπευθύνεται σ' ἐμέ, κ' ἐγὼ τὸν διορθῶ...

P. — Γκοντέμ, γκαϊντοῦρι...

Φ. Μὲ αὐτὰ σοῦ εἶπα δὲν ἰδρῶνω.

Εἴμεθα Ἕλληνες, μωρέ, καὶ Μαραθωνομάχοι,
κ' εἰς ὅσους μᾶς φορτόνεται τοὺς δίνουμε μπερντάχι,
ὅλοι μας ἔχομε φωτιά καὶ τόλμη καὶ κουράγιο,
καὶ οὔτε θὰ μᾶς δέσετε καθὼς τὸν Σειτιβάγιο.
Ἐδῶ δὲν εἶναι Ἀφγανοί, ἀλλ' οὔτε Βερμανία,
ἐδῶ εἶναι Ἕλληνες, μωρέ, κ' Ἑλλήνων κοινωνία,
ἐδῶ εὐρίσκεσαι, Ρουμπόρδ, ἴσθ' ἁπλῶς τὸ Ἄστυ,
καὶ τὴ διπλωματία σου σὲ τέτοιον τύπο βράστη,
ἐδῶ νὰ πάρῃς χαρτοσιὰ ποτὲ δὲν θὰ ἔμπορέσης,
καὶ κινδυνεύεις νὰ δεθῆς καὶ ὄχι νὰ μᾶς δέσης.
Ἐδῶ θὰ ὀθῆς μὲ τὸ σπαθὶ ἀπάσας τε καὶ πάντας,
κ' ἀπὸ κοπριεῖς θὰ στήσωμεν ἴσθ' ἁπλῶς Ἀγγλοὺς ἀδριάντας.
Σπίτ' ἴγγλις, κύριε Ρουμπόρδ;

P. — Ντὲν σὲ καταλαβαίνει.

Φ. — Αὐτὸ εἰς ὅσους ἡμιλῶ συχνότατα συμβαίνει,
ἀλλ' ὅμως πάψε τώρα πιά νὰ κόβῃς καὶ νὰ ράβῃς.
κ' ὄρσε λοιπὸν μπαγλάρωμα γιὰ νὰ μὲ καταλάβῃς.
(Ὁ Ρουμπόρδ μὲ τὸν γρόνον του πρὸς τὰνω φασκελῶνει,
κ' ὁ Φασουλῆς τὸν κυνηγᾷ καὶ τὸν ξυλοφορτόνει).

Μιά πατινάδα φλογερῆ ἴσθ' τὸν κύριον Σαλισβούρ.

Σαλισβούρ Τουρκόσπορε, ὅπου γιὰ μᾶς φρενιάζεις
καὶ ὅλο τὸ φαρμάκι σου ἐπάνω μας τὸ βγάζεις,
ποῦ γιὰ φοβέρα τάχατες τοὺς στόλους σου μᾶς στέλλεις,
καὶ οὔτε κἂν νὰ μᾶς ἰθὺς ζωγραφιστοὺς δὲν θέλεις,
Σαλισβούρ, Σαλισβούρ,
γιατὶ μᾶς κάνεις τὸ βαρὺ;

Σαλισβούρ, ὅπου γιὰ μᾶς δὲν δίνεις μιὰ πεντάρα,
κ' ἀγάπησες ἀληθινὰ τῶν Τσοῦσηδῶν τὴ φάρα,
ποῦ κατακόβισαι γι' αὐτοὺς καὶ τόσο τοὺς θαυμάζεις
καὶ μόνο γιὰ τοὺς Τσοῦσηδες τὴν Πόλι ἐτοιμάζεις,
Σαλισβούρ, Σαλισβούρ,
γιατὶ μᾶς κάνεις τὸ βαρὺ;

Καὶ ἂν ἐλύσσαξες γιὰ μᾶς μὲ ὅλα τὰ σωτὰ σου,
ἐμεῖς ἐδῶ ἀδειάζομε ποτήρια ἴσθ' ἐπὶ τὴν ὑγείᾳ σου,
καὶ τῶμορφο τὸ κάδρο σου τὰναθεματισμένο
σάν φυλακτὸ ἴσθ' ἐπὶ τὴν μάστιγα μᾶς θὰ τῶχομε κρυμμένο.
Σαλισβούρ, Σαλισβούρ,
γιατὶ μᾶς κάνεις τὸ βαρὺ;

Ἐμάθαμε πῶς ἐπεςες κ' ἔχεις μεγάλο χάλι,
ποῦ νὰ μὴ σώσης νὰ γενῆς Πρωθυπουργὸς καὶ πάλι.
Γκρεμιστήκες κ' ἀπ' τὴ χαρὰ κανένας δὲν κρατιέται,
κ' ὄρσε μιὰ μούντζα πᾶρολι καὶ ἄλλαις δύο σέτε,
γιὰ νὰ μὴν κάνῃς τὸ βαρὺ,
Μαρκήσιε Σαλισβούρ.

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρει τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ κεμέρι.

Καὶ τώρα ποῦ ἐμπήκαμε εἰς τὸν καινούριον χρόνον,
τοὺς φίλους ἀνταποκριτὰς παρακαλῶ μὲ πόνο
τοὺς παλαιούς λογαριασμοὺς διὰ παντός νὰ κλείσωμεν
καὶ νέας πάλιν πληρωμὰς ὀργήγορα νὰ ἀρχίσωμεν.
Εἶναι καιρὸς νὰ ξεσχιθοῦν τὰ πρῶτα μᾶς κατὰστιχα,
καὶ πιητέ δι' ἐξόδων μου, ἂν θέλετε, μιὰ μᾶστιχα.

Ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ, ὅπου τὴν ποίησι τιμᾶ.

Λαχταριστὰ λαχταριστὰ καὶ καλοτυπωμένα
τοῦ χαϊδεμένου μας Κωστῆ ἐβγήκαν τὰ ποιήματα
μ' ἐκείνα τὰ τραγούδια του τὰ πολυζηλημένα,
καὶ ὁ καθένας σας γι' αὐτὰ ἄς μὴ λυπάται χρήματα.
Καὶ ποιὸς γιὰ τρεῖς ψωροδραχμαῖς θὰ λυπηθῆ νὰ πάρῃ
τοῦ Παλαμᾶ τὴν ποίησι ὅλη ὀροσιὰ καὶ χάρι;

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα ἴσθ' ἐπὶ τὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων—μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καρρενὲ τῶν Ἐὐφρονούντων.—νύκτα ἴμερα συζητοῦνται,
μὲ μπακάληδες καμπόσους. —πατζατζῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.